

e.g. creeping takeover - поступова скупка акцій компанії у індивідуальних акціонерів до того моменту, поки не набереться достатня кількість для володіння контрольним пакетом акцій.

4. Obviously an explication cannot reproduce the semantics of the source

language idiom in satisfactory way and should be used only in the absence of a better alternative.

Whip-and-carrot policy – політика батога і пряника.

So, in economic prose stylistic effect is no less important than the ideas conveyed. The same is true whenever the translator has to deal with a word-play or sustained metaphor. In such cases the loss of the figurative element may make at least part of the text quite meaningless and it is often considered as the dominant component to be preserved in translation.

1. Комиссаров В.Н. Практикум по переводу с английского языка на русский: учебное пособие [для ин-тов фак-тов иностр. яз.] / Комиссаров В.Н., Коралова А.Л. – М.: Высш.шк., 2006. – 102с. 2. Мирам Г.Э. Основы перевода – учебное пособие / Мирам Г.Э., Дайнеко В.В. – К., 2006. – 270с.

МІЖКУЛЬТУРНА ОСВІТА ЯК МОДЕЛЬ ГЛОБАЛЬНОГО МУЛЬТИКУЛЬТУРАЛІЗМУ

Балацька Л.П., Морська Н.О., Олексів Г.Д.

Національний університет “Львівська політехніка”

Мультикультуралізм – це визнання різноманітності та відмінності культур спільнот, що населяють плюралістичне суспільство, в якому представники усіх культур акцентуються однаково. Поняття «мультикультуралізм» є динамічним і таким, що охоплює широкий діапазон соціальних ідей та їх практичних застосувань. І хоча це поняття не нове, воно широко обговорюється в зарубіжній літературі. Особливу увагу даній тематиці приділяли вчені Канади і США, а саме Дж. Лінч, Б. М. Мітчел, Дж. А. Бенкс, С.М. Шепсон та інші.

Моделлю глобального мультикультуралізму може служити міжкультурна освіта. У результаті глобальної міграції, поширення політики підтримки національних мов, розвитку приватних навчальних закладів мультикультуралізм увійшов у сферу освіти. Такий процес підштовхнув до розгляду таких питань як: що вважати культурною ідентичністю, і як це все вписується у систему освіти.

Освітняни постали перед проблемою балансування між місцевими, національними та глобальними нормами і цінностями. Політика мультикультуралізму в освіті – це визнання етно-культурної різноманітності як відповідь на політику рівності в сучасних демократичних суспільствах [1]. Культурна різноманітність включає в себе лінгвістичну різноманітність, якою неможливо нехтувати при вирішенні практичних проблем національної системи освіти. Політика щодо мови в освіті є особливим показником врахування національної ідентичності громадян держави, починаючи з одномовних країн, де право навчатися рідною мовою гарантується конституцією. У сфері мови в освіті два вектори глобалізації призвели у багатьох суспільствах до конфліктної ситуації. І хоча існують переконливі докази того, що найефективніший спосіб досягти грамотності – це впровадити читання і писання рідною мовою, єдиної думки немає, бо політична, економічна і культурна глобалізація змінює економічно-політичний підхід до мови.

Міжкультурне навчання стає однією із найголовніших компонент сучасної освітньої системи. Білінгвістична освіта як правило має на увазі освіту, яку здобувають особи з обмеженим знанням англійської мови [2]. Деякі навчальні програми передбачають вивчення академічних предметів рідною мовою. Водночас ставиться вимога до представників мовних меншин щодо освоєння англійської як другої мови. Інші ж програми передбачають здобуття освіти представниками національних меншин за допомогою імерсії у виключно англійськомовні класи. Решта програм – двомовні, особливою метою яких є вільне володіння обома мовами.

Перспектива домінування англійської мови в комунікації спільноти примусила європейців говорити про необхідність заохочення європейських громадян вивчати другу мову, яка не є мовою міжнародного спілкування. Вони запропонували концепцію, суть якої полягає в тому, щоб кожна людина вивчила легку для засвоєння іноземну мову. Ця друга мова має бути близькою до рідної. Фактично запроваджується концепція другої іноземної мови, вивчення якої повинно починатися в школі та тривати у вищому навчальному закладі.

Найефективнішими білінгвальними навчальними програмами є двосторонні програми [3]. Такі програми спрямовані на освоєння навчальних дисциплін обома мовами незалежно від того, яка мова є рідною для учня. Однак кількість інформації англійською мовою з кожним роком зростає, а отже зростає попит на фахівців, здатних працювати з таким матеріалом.

Національний університет «Львівська політехніка» особливу увагу приділяє вивченню англійської мови як іноземної з метою введення

лекційних курсів з профільюючих предметів за участю провідних науковців Європейських університетів та можливості для студентів результативно навчатися у вищих навчальних закладах Західної Європи. Ось чому, робочі навчальні програми та програми самостійної роботи студентів університету охоплюють такі види робіт як: повний та реферативний письмовий переклад фахової літератури, складання термінологічних словників, пошук інформації та написання анотацій іноземною мовою при виконанні дипломних робіт, виступи та презентації іноземною мовою на студентських наукових конференціях. Особлива увага приділяється виробленню навичок читання та аудіювання фахових текстів іноземною мовою.

Результати досліджень свідчать, що двосторонні білінгвальні програми є «Єдиним видом програм, що повністю закривають прогалину успішності між носіями англійської мови та студентами, які вивчають англійську як другу мову» [3].

Концепт «освіта» тісно пов'язаний з концептом «знання». Що таке знання і як їх здобувають – ці питання важливі для розуміння поняття «освіта» як такого, що охоплює процес вироблення і набуття знань. Історичні, соціальні та культурні умови нашого життя можна розглядати як первинне джерело знань, і тому воно є невід'ємною ознакою процесу освіти. Власне мультикультурна освіта націлена на забезпечення умов для вираження і збереження своєї ідентичності з одного боку і збагачення свого знання і досвіду за рахунок пізнання знань і досвіду інших соціальних груп – з іншого. Мова йде про гармонійне співіснування різних культур, а не поглинання однієї культури іншою, тобто їх асиміляцію. Кожна людина має право бути іншою, а мультикультурна освіта повинна розвивати індивідуальну ідентичність та утверджувати культурне різноманіття, ставлячи собі за мету озброїти студентів етнічним та демократичним баченням суспільства, в якому вони можуть розвивати свої таланти та здібності.

«Епохальні» розміри глобалізації, такі як широкомасштабна міграція людей та інтенсифікація глобальної комунікації ускладнила соціальну ідентичність у межах багатьох націй. Соціальний плюралізм – це реальність для більшості, якщо не для всіх, сучасних націй. У національній державі діти розмовляють різними рідними для них мовами, мають різне віросповідання, етнічну чи расову приналежність. Відмінності у соціальній ідентичності можуть визначати доступ до освіти, значення освіти для певних соціальних груп, так само як і саму систему формальної освіти. Європейські постколоніальні країни були і залишаються магнітами, які притягують робочі руки з колишніх колоній та інших країн. Отже, завоювання, міграція і діаспора призвели до плюралізму будь-якого роду. Така широка різноманітність

суспільства утруднює визначення типології плюралізму в національній державі. Однак, універсальна масова освіта, впроваджена для всіх членів суспільства, забезпечує рамки для того, що зараз називається мультикультуралізмом.

1. Sleeter C.E. *Multicultural Education As Social Activism/ Christine E. Sleeter.* – SUNY Press, 1996. – 284 p. 2. *Bilingual Education* – eNotes. [електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.enotes.com/bilingual-education-article/> 3. Cummins J. *Educational Implications of Mother Tongue Maintenance in Minority Language Groups/J. Cummins//Canadian Modern Language Review.* – 1978. - № 34. – 446 p.

THE NECESSITY OF TEACHING LITERACY STUDENTS OF ECONOMIC SPHERE

Olga Poroniuk

Lviv Polytechnic National University

It is well known that students believe writing is not important in learning foreign language. The popular idea of knowing how to speak other language than your native one is enough for communication. And this theory has the right for existing but only for those people whose goal of learning foreign language is to travel and to keep in touch with foreign friends but not more. Those who believe in their future career and development in business world the knowledge of writing formal documents and written formal communication value even more.

The foreign language teachers had been working on this problem since international communication in business world took its considerable position. Nowadays it is possible to find many tips and recommendations on this topic very easily in the World Wide Web and of course there are many different books which students are able to consult. But the question is how to apply all that variety of information to our students in Ukraine to make their way of getting desired job much easier.

So in this thesis I try to clarify the importance of writing skill. It is unbelievable how often speaking ability does not mean writing ability as well with foreign language learners. In fact, the different parts of brain are in charge of speaking and writing ability so it's not uncommon to meet dazzling conversationalists who can barely compose an intelligible email. The duty of foreign language teacher is to bridge this gap [1], not only